

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a

28 SET. 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del I Sr. Jean Louis WILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. 2 C E va presentar escrit, de data 14-4-2005, segons el qual sol·licitava que es declarés la insolvència del cabal hereditari del seu espbs Sr. ----- :

II.- Per providència, de data 30-5-2005, es va requerir a la part agent que aportés determinada documentació; extrem que fou complimentat per la part actora.

III.- Per Aute, de data 30-3-2006, es va acordar: "No donar lloc a la petició formulada per la Sra. C ----- i mitjançant escrit presentat en data 14 d'abril del 2005 i això per inadequació del procediment empleat, procedint a l'arxiu de les actuacions".

IV.- La representació processal de la Sra. J (va formular recurs contra l'Aute dictat per la Batllia i, en data 3-7-2006, va presentar llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix va demanar que es procedís a la revocació de la resolució d'inst-ncia.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges que la part recurrent articula per a impugnar la resolució d'instància són, en essència, els que segueixen. En primer terme, manifesta que la desestimació de la pretensió de la part agent per inadequació del procediment suposa una vulneració del dret a la jurisdicció de l'art. 10 C.A. Assenyala que es situa a la part recurrent en indefensió perquè no es concreten les normes que justifiquen el no pronunciar-se sobre el fons. En segon terme, considera que, per raons d'ordre públic, la normativa processal aplicable és l'andorrana i s'ha de seguir el reglament d'insolvències alemany, però amb aplicació de la jurisdicció voluntària andorrana.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, fonamenta la seva resolució en que la promotora del procés acompanya un certificat, segons el qual el dret aplicable és la regulació alemanya de la insolvència de l'herència i que, per consegüent, la jurisdicció voluntària no esdevé el procés a ni idoni.

Al respecte, aquesta Sala ha d'efectuar, en primer terme, una delimitació entre el dret aplicable per a la resolució del fons de l'afer i el dret processal a través del qual s'ha de ventilar el procés que ha de culminar amb la declaració o no d'insolvència del cabal hereditari. Pel que es refereix al dret aplicable al fons del litigi, s'ha d'establir, de conformitat amb les normes de dret internacional privat, que són les normes successòries del dret alemany les que han de regular la possibilitat de sol·licitar o no la declaració d'insolvència de l'herència del de cuius. I des d'aquesta línia d'idees, si s'examina el dret successori alemany, conforme ha estat acreditat a les actuacions, i, en concret, de l'anàlisi conjunt del BGB (Codi Civil) i del inso (Reglament d'Insolvència) s'extreu que l'hereu es troba legitimat per a sol·licitar la declaració de fallida de l'herència i d'aquesta forma procedir a la limitació de la seva responsabilitat pels deutes del causant. I aquest és el dret aplicable a la pretensió de fons que esgrimeix la part actora F que ha de ser aplicat pels tribunals andorrans, atesa la seva acreditació, quant a vigència, abast i contingut, a les actuacions.

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA - PRINCIPAT D'ANDORRA

Nogensmenys el que s'acaba d'asseverar, l'Honorable Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 15-12-2004, en el qual no donava lloc a la petició de declaració de cessació de pagaments i fallida de l'herència del Sr. perquè mancava en el mateix la condició de comerciant, mentre que l'Aute, ara impugnat, de data 30-3-2006, refusa la pretensió d'insolvència del cabal hereditari del difunt, per quant considera que la jurisdicció voluntària no esdevé el canal adequat ni idoni per a obtenir i formar un estat de crèdits.

Com es pot observar, encerta la part recurrent quan posa de manifest l'estat d'indefensió en el qual es troba i la vulneració que es produeix en relació a l'article 10 C.A., tota vegada que esgrimida la pretensió de declaració d'insolvència del cabal hereditari, els òrgans judicials no han entrat en el fons de l'afer i han procedit a l'arxiu de les actuacions. I, pel que fa a l'Aute que ara s'impugna, les consideracions del mateix no poden ésser acceptades. Així, si s'examinen els arguments que empra l'Aute d'instància, relatius a que el procés de jurisdicció voluntària no és l'adient o adequat, aquests no poden ésser compartits. En aquest sentit, acreditat quin és el dret aplicable al fons, a la vegada que la seva vigència, abast i contingut, el procediment de jurisdicció voluntària resulta ésser el procediment adequat per a tramitar la insolvència del cabal hereditari, d'acord amb la regulació alemanya relativa al fons, tota vegada que el procés contingut en el Decret de 4-10-1969 precisa que es tracti d'un comerciant. Per tant, si el que es pretén és la declaració d'insolvència del cabal hereditari, com a expedient per a obtenir la limitació de responsabilitat per part de l'hereu, i aquesta possibilitat la contempla el dret alemany, aplicable per a resoldre l'esmentada pretensió, de conformitat amb la llei personal del causant, cal determinar quines són les normes processals andorranes per a ventilar l'esmentada pretensió, sense que es pugui, en ares de la tutela judicial efectiva, arxivar la pretensió per tractar-se d'un procediment inadequat. En efecte, el canal de la jurisdicció voluntària es torna con el mecanisme idoni per a tramitar aquests tipus de pretensions, sens perjudici que si dins l'esmentat expedient es formulés oposició, el mateix s'hauria de convertir en contenciós, i donar així un canal adequat, conforme a les normes processals andorranes, per a ventilar la pretensió referent al fons de l'afer.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA
PRINCIPAT D'ANDORRA

III.- De conformitat amb els arguments anteriors, procedeix revocar la resolució d'instància i donar tràmit a la pretensió formulada per la Sra. Astrid GARCÍA PRIETO i denegar l'arxiu de les actuacions decretat per l'òrgan judicial d'instància.

IV.- L'èxit del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs interposat per la representació processal de la Sra. [redacted] contra l'Aute, de data 30-3-2006, dictat per l'Honorable Batlle i revoquem la seva part decisòria en el sentit de declarar que s'escau admetre a tràmit l'esmentada pretensió i seguir les actuacions mitjançant un expedient de jurisdicció voluntària, a la vegada que s'escau deixar sense efecte l'arxiu decretat a la instància. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. president de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-

E. Cuel